

Ajuntament de Castellar del Vallès

Image not found or type unknown

Fotograma de "Tres pisos"

Dissabte 5 de març de 2022

Cinema

"Tres pisos"

VOSE

Títol original: Tre Piani

Any: 2021

Durada: 119 min

País: Itàlia

Gènere: Drama

Direcció: Nanni Moretti

Repartiment: Riccardo Scamarcio, Alba Rohrwacher, Nanni Moretti, Margherita Buy, Alessandro Sperduti, Stefano Dionisi, Adriano Giannini, Denise Tantucci, Anna Bonaiuto, Elena Lietti, Paolo Graziosi, Tommaso Ragno

Qualificació: no recomanada per a menors de 16 anys

Premis (2021): Festival de Cannes: Secció oficial. Festival de Sevilla: Secció oficial.

Sinopsi:

Relat sobre els membres de tres famílies els apartaments de les quals estan en el mateix bloc de classe mitjana. Es tracta d'un jove matrimoni, Lucio i Sara, que sospita que el seu veí Renato ha abusat de la seva filla; Monica, una mare de dos fills el marit de la qual, Giorgio, està sempre fora treballant; i una jutge jubilada, Daura, que exerceix la mateixa feina que el seu marit Vittorio.

El director: Nanni Moretti

Nanni Moretti (1953) és fill de dos professors i va créixer a Roma. Va anar a Bolonya a estudiar cinema al DAMS i el 1973 va rodar els curtmetratges *La sconfitta* i *Pâté de bourgeois*. El seu primer llargmetratge, *Io sono un autarchico*, va ser estrenat el 1976 i va tenir una bona acollida, també internacional.

Director, actor i productor de cinema, Moretti va aconseguir un èxit inesperat de públic en 1978 amb *Ecce Bombo*, presentada al Festival de Cannes.

El 1981 va estrenar *Sogni d'oro*, que va guanyar el Lleó de Plata a Venècia.

El 1993 va dirigir *Car diari*, pel·lícula constituïda per tres episodis de caràcter autobiogràfic, amb estil documental, en els quals Moretti es va interpretar a si mateix; va obtenir el premi al millor director a Cannes 1994. A partir d'aquest moment es va accentuar la implicació política de Moretti, coincidint amb el pas del financer Silvio Berlusconi al poder.

El 1998 va aparèixer *Abril*, en la qual Moretti s'interpretava de nou a si mateix, coincidint amb el naixement del seu fill i amb la victòria electoral de la coalició de centreesquerra liderada per Romano Prodi. El 2001 va dirigir *L'habitació del fill*, una pel·lícula que narrava les conseqüències que la mort accidental d'un fill provoca en una família petitburgesa. La pel·lícula va guanyar la Palma d'Or del Festival de Cannes.

El 2002 es va convertir en un dels portaveus de la posició crítica contra els polítics tant de centredreta (al poder) com de centreesquerra (a l'oposició) i va ser un dels promotors dels moviments de protesta coneguts com "girotondi".

Amb *Il caimano* (2006) torna al llargmetratge: el personatge està inspirat en Silvio Berlusconi i es va estrenar durant la campanya electoral per a les eleccions polítiques d'aquell any, suscitant moltes polèmiques. El 2008 va actuar i va escriure el guió per a *Caos calmo*, d'Antonello Grimaldi, adaptació del llibre homònim de Sandro Veronesi.

Cineasta de culte dins i fora del seu país, Nanni Moretti és un dels directors emblemàtics de l'esquerra italiana. Per la seva ideologia, el seu discurs crític i la independència amb què realitza els seus films, simbolitza exactament el contrari que Roberto Benigni. Però des de fa uns anys i a partir de perspectives tan oposades, tots dos personifiquen les cares més visibles del tebi ressorgiment del en altre temps admirable cinema italià. Des dels anys vuitanta, les pel·lícules de Nanni Moretti s'han ocupat de mostrar la realitat del seu país d'una manera absolutament aliena a les normes.

2021 *Tres pisos*

2018 *Santiago, Italia* (documental)

2017 *Ischi allegri e clavicole sorridenti* (curtmetratge)

2017 *Piazza Mazzini* (curtmetratge)

2015 *Mia madre*

2011 *Habemus Papam*

2006 *Il caimano*

2001 *La habitación del hijo*

1998 *Abril*

1996 *Il giorno della prima di Close Up* (curtmetratge)

1993 *Caro diario*

1990 *La cosa* (documental)

1989 *Palombella rossa*

1985 *La misa ha terminado*

1983 *Bianca*

1981 *Sogni d'oro*

1978 *Ecce bombo (Traperos)*

1976 *Io sono un autarchico*

1974 *Come parli, frate?*

1973 *Paté de bourgeois* (curtmetratge)

1973 *La sconfitta* (curtmetratge)

Crítiques:

"La pel·lícula és irresistible, poderosa en els seus conflictes i preciosa en el seu fons. (...) la pel·lícula entronca clarament amb *L'habitació del fill* (2001)".

Javier Ocaña: Diari El País

"És un melodrama fi, subtil, sec (...) en el qual es troba a faltar més Moretti (...) Però el Moretti menor continua sent un gran Moretti. (...) Un Moretti melodramàtic i sempre interessant i brillant".

Irene Crespo: Cinemanía

Horari | 18:00

Preu | 5 €

Destinataris | Públic general

Organitza | Comissió BRAM!

Programa | [BRAM! Mostra de Cinema. Edició 2022](#) i [cinema a Castellar](#)

Ajuntament de Castellar del Vallès · Passeig Tolrà, 1 | 08211 Castellar del Vallès |
Tel. 93 714 40 40